

Koniec szybkiej mody

2023-06-23

W przeddzień niedzieli handlowej warto przyjrzeć się, jak powinien zmienić się przemysł mody, aby ograniczyć jego negatywny wpływ na klimat. Intensywny rozwój branży odzieżowej w ostatnich dekadach napędza bowiem nadmierną konsumpcję, co prowadzi do emisji ogromnych ilości gazów cieplarnianych i wyczerpywania ograniczonych zasobów. Według danych Global Fashion Agenda opublikowanych w 2018 r. przemysł mody odpowiada za ok. 8 proc. globalnej emisji dwutlenku węgla i jest piątym, największym emitentem powiązanym z prywatną konsumpcją.

Koniec szybkiej i taniej mody to plan Komisji Europejskiej. Celem podjętych przez nią w ostatnim czasie działań jest ograniczenie wykorzystywania pracowników przemysłu mody, głównie z Azji, ale też znaczne zmniejszenie ilości odpadów tekstylnych, które obecnie liczymy w milionach ton. Temu właśnie ma służyć przyjęta przez KE w roku ubiegłym strategia na rzecz zrównoważonych wyrobów włókienniczych w obiegu zamkniętym. Do 2030 roku odzież wprowadzana na rynek unijny ma być m.in.: trwała, nadająca się do recyklingu i produkowana z poszanowaniem praw socjalnych oraz środowiska.

Według nowych założeń producenci mają ponosić odpowiedzialność za produkt także wtedy, gdy stanie się on odpadem. Liniowy cykl: kup, załóż, wyrzuć i sięgnij po nowe musi się zakończyć. Teraz nadszedł czas na upowszechnienie usług związanych z: recyklingiem, upcyklingiem, wypożyczaniem, współdzieleniem, wymianą czy drugim obiegiem. Więcej na ten temat na stronie ecoekonomia.pl.

Działania podjęte przez Komisję Europejską są jak najbardziej uzasadnione także w świetle raportu organizacji Zero Waste Europe która informuje, że statystyczny mieszkaniec Europy zużywa rocznie średnio 26 kg tekstyliów, z czego ponad 40 proc. trafia do utylizacji.

Według autorów tego raportu model biznesowy w branży modowej trzeba zmienić z podaźowego na popytowy i zwrócić uwagę na cztery najważniejsze kryteria tej zmiany:

1. Projektowanie z myślą o trwałości fizycznej produktu, jak i jego odporności na zmieniające się szybko trendy.
2. Wielkość produkcji powinna być dostosowana do aktualnego zapotrzebowania rynku, tak aby maksymalnie ograniczyć ilość przecenianych i wycofywanych ze sprzedaży produktów.
3. Przejrzystość łańcucha dostaw i odpowiedzialność na każdym jego etapie oraz poza nim.
4. Wydłużenie fazy użytkowania produktu po pierwszym posiadaniu.

Więcej na portalu: Teraz Środowisko